

Evanghelia după MARCU

2

CHEMAREA LA UCENICIE

Acest material nu este un studiu biblic, ci un
ghid pentru studiu biblic.

Grupuri de ucenicie
Biserica Baptistă “Harul”
Titan-București
ianuarie-iunie
2016

Cine este ucenicul lui Isus?

Marcu 3:7-35

În lecția precedentă am văzut cum s-a confruntat Isus cu împotrivirea și cum i-a făcut față. Ucenicii lui Isus vor avea parte de împotrivire, pe care trebuie s-o gestioneze cu înțelepciune, tărie și perseverență. *De altfel, toți cei care voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus vor fi prigoniți* (2 Timotei 3:12).

Ucenicia în școala lui Isus ridică această întrebare: De ce Îl cauți, de fapt, pe Isus? Îl cauți pentru că El este Cine a spus că este sau pentru beneficiile trecătoare pe care le poți obține urmându-L? Cine este cu adevărat ucenicul lui Isus?

Marcu 3:7 *Isus S-a dus cu ucenicii Săi la mare. După El a mers o mare mulțime de oameni din Galileea; și o mare mulțime de oameni din Iudea, 8. din Ierusalim, din Idumea, de dincolo de Iordan, și dimprejurul Tirului și Sidonului, când a auzit tot ce făcea, a venit la El. 9. Isus a poruncit ucenicilor să-I țină la îndemână o corăbioară, ca să nu fie împulzit de norod. 10. Căci El vindeca pe mulți și de aceea toți cei ce aveau boli, se înghesuiau spre El ca să se atingă de El. 11. Duhurile necurate, când Îl vedeau, cădeau la pământ înaintea Lui, și strigau: „Tu ești Fiul lui Dumnezeu.” 12. Dar El le poruncea îndată cu tot dinadinsul să nu-L facă cunoscut.*

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

3:7-12 Marcu face un rezumat al activității anterioare a lui Isus.

Ce menționează Marcu din activitatea lui Isus în acest rezumat?

Care este definiția uceniciei, conform evangheliei după Marcu? (vezi 1:17-18, 20; 2:14-15)

Câți oameni mergeau „după El”?

De ce Îl căutau și Îl urmau mulțimile pe Isus?

Ce mărturiseau duhurile necurate despre El?

Oamenii care Îl urmau pe Isus știau și credeau că Isus este Fiul lui Dumnezeu? De ce?

De ce Isus nu lasă duhurile să Îl facă de cunoscut ca Fiu al lui Dumnezeu?

Mari mulțimi de oameni Îl urmau pe Isus pentru că îi vindeca de bolile lor. Ce înseamnă să fii cu adevărat de partea lui Isus? Cine este ucenicul Lui?

UCENICUL *Îndată*: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățaturii)

Când ai început să mergi „după Isus”?

Ce te-a convins să Îl urmezi pe Isus?

Ce piedici ai întâmpinat?

Care sunt motivele pentru care Îl urmezi și acum pe Isus?

Ce imagine a lui Isus și-ar face cineva ascultând rugăciunile tale?

Cum te asiguri că nu Îl urmezi pe Isus din motive greșite?

3:13-19 Ucenicii sunt aleși de Isus, împuterniciți și trimiși.

Marcu 3:13 *În urmă, Isus S-a suit pe munte; a chemat la El pe cine a vrut, și ei au venit la El. 14. A rânduit dintre ei doisprezece, ca să-i aibă cu Sine, și să-i trimită să propovăduiască. 15. Le-a dat și putere să vindece bolile și să scoată dracii. 16. Iată cei doisprezece, pe care i-a rânduit: Simon, căruia i-a pus numele Petru; 17. Iacov, fiul lui Zebedei, și Ioan, fratele lui Iacov, cărora le-a pus numele Boanergheș, care, tălmăcit, înseamnă: „Fiii tunetului”; 18. Andrei; Filip; Bartolomeu; Matei; Toma; Iacov, fiul lui Alfeu; Tadeu; Simon Canaanitul, 19. și Iuda Iscarioteanul, care L-a și vândut.*

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

Din mulțimea „ucenicilor” care Îl urmau, pe cine a chemat Isus?

De ce crezi că a chemat doisprezece?

Care era dubla lor misiune specială?

De ce mai întâi „să îi aibă cu Sine” și apoi „să-i trimită să propovăduiască”?

De ce le-a dat pe lângă predicare, și putere pentru vindecare și exorcizare?

Ucenicul este unul din *interior*, care înțelege Cine este Isus și este gata să împlinească voia lui Dumnezeu. Ucenicul este trimis de El, cu puterea Lui, ca să răspândească evanghelia în *exterior*, pentru extinderea Împărăției lui Dumnezeu.

Ucenicii sunt chemați în *interior*, să fie cu Isus, în cerul Lui apropiat. Ei sunt chemați de El, împuterniciți, trimiși cu aceeași misiune ca a Lui. A fi ucenic înseamnă să nu mai fii *dinafară*, să nu mai fii dintre cei care nu înțeleg misiunea lui Isus. Această mișcare *din afară* spre *interior*, precum și cea din *interior* spre *afară* definește relația de ucenicie (vezi 4:11 ș.a.).

Cine sunt cei doisprezece chemați de Isus la Sine?

Despre cine se fac mici comentarii suplimentare? De ce?

UCENICUL *Îndată*: Fapte, nu doar vorbe (Aplicarea corectă și imediată a învățăturii)

A face ucenici în orice generație este chemarea lui Isus și trebuie făcută sub

autoritatea Lui (2 Timotei 2:22). Cum facem noi ucenici astăzi, în Biserica „Harul”?

Ce ar trebui îmbunătățit în procesul ucenicizării?

Cine te-a ajutat să devii un ucenic al lui Isus? Cum?

Ce a însemnat pentru tine să fii *în afara* Împărăției lui Isus?

Ce s-a schimbat când ai intrat în *interiorul* Împărăției?

Câți ucenici ai făcut tu de când ai devenit ucenic al lui Isus?

Ce îți este mai greu: să stai cu Isus ca să crești sau să mergi unde te trimite să slujești?
De ce?

Cine este mentorul sau părintele tău spiritual care te îndrumă în prezent?

Care sunt oamenii *de afară* la care trebuie să mergi și să le spui despre Isus?

3:20-35 Ucenicii sunt cei care recunosc autoritatea lui Isus.

Marcu 3:20 *Au venit în casă, și s-a adunat din nou norodul, așa că nu puteau nici măcar să prânzească. 21. Rudele lui Isus, când au auzit cele ce se petreceau, au venit să pună mâna pe El. Căci ziceau: „Și-a ieșit din minți.” 22. Și cărturarii, care se pogorâseră din Ierusalim, ziceau: „Este stăpânit de Beelzebul; scoate dracii cu ajutorul domnului dracilor.” 23. Isus i-a chemat la El, și le-a zis, în pilde: „Cum poate Satana să scoată afară pe Satana? 24. Dacă o împărăție este dezbinată împotriva ei însăși, împărăția aceea nu poate dăinui. 25. Și dacă o casă este dezbinată împotriva ei însăși, casa aceea nu poate dăinui. 26. Tot astfel, dacă Satana se răscoală împotriva lui însuși, este dezbinat, și nu poate dăinui, ci s-a isprăvit cu el. 27. Nimeni nu poate să intre în*

casa unui om tare și să-i jefuiască gospodăria, decât dacă a legat mai întâi pe omul acela tare; numai atunci îi va jefui casa. 28. Adevărat vă spun că toate păcatele și toate hulele, pe care le vor rosti oamenii, li se vor ierta; 29. dar oricine va huli împotriva Duhului Sfânt, nu va căpăta iertare în veac: ci este vinovat de un păcat veșnic.” 30. Aceasta, pentru că ei ziceau: „Are un duh necurat.” 31. Atunci au venit mama și frații Lui, și, stând afară, au trimis să-L cheme. 32. Mulțimea ședea în jurul Lui, când I-au spus: „Iată că mama Ta și frații Tăi sunt afară și Te caută.” 33. El a răspuns: „Cine este mama Mea, și frații Mei?” 34. Apoi, aruncându-și privirile peste cei ce ședeau împrejurul Lui: „Iată”, a zis El, „mama Mea și frații Mei! 35. Căci oricine face voia lui Dumnezeu, acela Îmi este frate, soră și mamă.”

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

Acest paragraf începe și se încheie cu reacția rudelor lui Isus, iar la mijloc are reacția cărturarilor la aceeași problemă a exorcizărilor făcute de Isus. Se poate spune că este un „text sendviș”. Textul sendviș ar putea fi prezentat schematic și în felul următor:

Acuzația rudelor 3:21

Acuzația cărturarilor 3:22

Demontarea argumentului „Belzebul” 3:23-26

Răspunsul lui Isus la acuzația cărturarilor 3:27

Răspuns acuzator la acuzație 3:28-30

Răspuns la acuzația rudelor 3:31-35

Adevărații ucenici merg pe drum după Isus pentru Cine este El, nu-L urmează din motive greșite, ci înțeleg misiunea Lui. Relațiile de rudenie sau de apartenență la anumite instituții religioase nu au nimic de-a face cu ucenia din interior, dacă îi neagă autoritatea lui Isus. Doar cine face voia lui Dumnezeu este în cercul ucenicilor și asta are de-a face cu ascultarea, nu cu moștenirea biologică sau religioasă.

Ce au făcut rudele lui Isus?

Care este diagnosticul pe care i-L pun lui Isus?

De ce îl credeau „ieșit din minți”?

Care este acuzația cărturarilor veniți de la Ierusalim?

Cum răspunde Isus acuzației de magie, vrăjitorie?

De ce nu este logică acuzația că Isus scoate dracii cu ajutorul Satanei?

Care este pericolul spiritual dacă cineva neagă autoritatea divină a lui Isus?

Ce însemna coborârea Duhului Sfânt peste Isus la botez? Corelează cu Ioan 1:31-34; 3:34-36.

Ce legătură este între iertare și acceptarea divinității lui Isus?

Coborârea Duhului Sfânt peste Isus la botez confirma natura Lui divină. **A huli împotriva Duhului Sfânt, în acest context, înseamnă a nega divinitatea lui Isus confirmată de prezența și puterea Duhului Sfânt care lucra prin El.**

Cărturarii vremii recunosc faptul că prin Isus se manifestă o putere spirituală deosebită. Nevrând să recunoască originea divină a puterii acesteia, au catalogat-o ca fiind demonică (vezi și întrebarea pe care le-o pune Isus despre botezul lui Ioan și eschivarea lor în a recunoaște că venea din cer și nu de la oameni). După ce Isus le demonstrează cât de illogic este argumentul lor, le arată și consecințele spirituale ale necredinței lor: neiertarea, vinovăție veșnică.

Care erau rudele care Îl căutau pe Isus?

De ce veniseră?

Cum răspunde Isus căutării lor?

Poate fi această atitudine catalogată drept „necinstirea” părinților? De ce?

Ce vrea Isus să sublinieze când redefinește ce înseamnă „mama și frații” Lui?

Cine este de fapt „rudă” cu El din perspectiva lui Isus?

Din acest paragraf se poate observa că cei *din afară* sunt chemați *în interior*, adică ucenicii, iar cei din *interior*, rudele lui Isus și cărturarii, care nu înțeleg misiunea Lui, ajung *în afară*. Oricine face voia lui Dumnezeu este ucenic, din interiorul cercului lui Isus. Cei din afară sunt aduși în interior (ucenicii care fac voia lui Dumnezeu), iar cei din interior sunt scoși afară (rudele, cărturarii evrei).

UCENICUL *Îndată*: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățaturii)

Când te gândești la cercul ucenicilor lui Isus: ești în interiorul sau în afara lui?

Pe ce te bazezi când te consideri în interiorul Împărăției?

Când și cum ai intrat în interior?

Care este „voia lui Dumnezeu” pe care trebuie s-o împlinești?

De ce copiii noștri nu se nasc, ci devin ucenici ai Domnului?

Ce trebuie să facem ca ei să devină ucenici?

De ce oamenii religioși nu sunt neapărat și ucenici ai lui Isus?

Cum poți ști că ești un adevărat ucenic al lui Isus?

Lecția rodirii: Rodirea în viața ucenicului depinde de modul în care ascultă și împlinește Cuvântul *Marcu 4:1-34*

În lecția anterioară am subliniat că ucenicia în școala lui Isus nu depinde de relațiile de rudenie sau de apartenența la o instituție religioasă. De asemenea, am putut observa că ucenicul este unul din interiorul cercului lui Isus, care face voia lui Dumnezeu, care merge după Isus și care este trimis de El în misiune.

Paragraful din această lecție abordează multiplele răspunsuri pe care oamenii le pot avea față de Cuvântul lui Dumnezeu. Ucenicul este îndemnat să fie receptiv față de Cuvântul lui Dumnezeu, să-l asculte (partea umană a rodirii uceniciei) fără a permite ca Satan sau cele lumești să-l distragă de la ascultarea și împlinirea Cuvântului. În sens negativ, nereceptivitatea față de Cuvânt (neascultarea) duce la nerodire, împietrire, pierderea binecuvântării. Pe lângă partea umană a rodirii, este și lucrarea tainică, divină, care face sămânța să crească și să se dezvolte.

Întregul pasaj ar putea fi prezentat schematic așa:

4:1-2 **Introducerea:** scopul didactic al pildei, acela de învățătură

4:3-9 **Lecția expusă:** Parabola semănătorului, a seminței sau a rodirii. *Ascultați!*

4:10-13 **Taina Împărăției:** este pentru cei din interior, nu pentru cei de afară!

4:14-20 **Lecția explicată:** elementul uman al rodirii: receptivitatea față de Cuvânt.

4:21-25 **Luați seama cum ascultați!** Descoperirea celor tănuite...

4:26-32 **Lecția extinsă:** elementul divin al creșterii/rodirii (Parabola seminței)

4:33-34 **Concluzia** naratorului

Discursul Mântuitorului din Marcu 4, din prima parte a evangheliei, este simetric cu discursul din a treia parte, din Marcu 13. Ambele sunt didactice, au scop să-i învețe ceva pe ucenici. Până în acel moment, atât liderii religioși, mulțimile, cât și rudele sau ucenicii eșuaseră în a înțelege adevărata Persoană, autoritate și misiune a lui Isus. Fiecare reacționa diferit la mesajul și lucrările lui Isus. **Cum de există un răspuns atât de divers la același mesaj?**

4:1-25 În timp ce există o varietate de răspunsuri față de evanghelia lui Isus, ucenicii sunt chemați să răspundă cu ascultare deplină, fără a se lăsa distrași de atracțiile lumești. Acesta este elementul uman al rodirii.

Marcu 4:1 *Isus a început iarăși să învețe pe norod lângă mare. Fiindcă se adunase foarte mult norod la El, S-a suit și a șezut într-o corabie, pe mare; iar tot norodul stătea pe țârm lângă mare. 2. Apoi a început să-i învețe multe lucruri în pilde; și, în învățătura pe care le-o dădea, le spunea: 3. Ascultați! Iată, semănătorul a ieșit să semene. 4. Pe când semăna, o parte din sămânță a căzut lângă drum: au venit păsările și au mâncat-o. 5. O altă parte a căzut pe un loc stâncos, unde n-avea mult pământ: a răsărit îndată, pentru că n-a dat de un pământ adânc; 6. dar, când a răsărit soarele, s-a pălit; și, pentru că n-avea rădăcină, s-a uscat. 7. O altă parte a căzut între spini; spinii au crescut, au înecat-o, și n-a dat rod. 8. O altă parte a căzut în pământ bun: a dat rod, care se înălța și creștea; și a adus: una treizeci, alta șizeci, și alta o sută.” 9. Apoi a zis: cine are urechi de auzit, să audă.”*

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

Cum îi învăța Isus pe oameni?

Ce este o pildă sau o parabolă?

De ce îi învăța în pilde?

Cu ce avertisment își începe și își încheie Isus pilda semănătorului/seminței? (v. 3, 9)

Care este scopul semănatului semințelor în ogor?

Ce face diferența între rodire și nerodire?

Care sunt cauzele nerodirii?

UCENICUL Îndată: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățăturii)

Cum ar trebui să răspundă cineva lui Isus astfel încât să fie roditor?

Care este responsabilitatea ta pentru a fi un ucenic roditor?

De ce Cuvântul care ajunge la noi răsare, crește, dar deseori nu rodește?

Ce poate face un ucenic pentru a fi (mai) roditor? Cf. Ioan 15:1-8; 2 Petru 1:5-8

4:10-13 Parabolele lui Isus, ca și celelalte învățături sau minuni, nu forțează pe cineva să intre *înăuntru* sau să iasă *afară*, ci doar descoperă unde este fiecare plasat în acel moment, în raport cu Isus.

Marcu 4:10 *Când a fost singur, cei ce erau în jurul Lui împreună cu cei doisprezece, L-au întrebat despre pilde. 11. „Vouă”, le-a zis El, „v-a fost dat să cunoașteți taina Împărăției lui Dumnezeu; dar pentru cei ce sunt afară din numărul vostru, toate lucrurile sunt înfățișate în pilde; 12. pentru ca, „măcar că privesc, să privească și să nu vadă, și măcar că aud, să audă și să nu înțeleagă, ca nu cumva să se întoarcă la Dumnezeu, și să li se ierte păcatele.” 13. El le-a mai zis: „Nu înțelegeți pilda aceasta? Cum veți înțelege atunci toate celelalte pilde?”*

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

De ce nu au înțeles ucenicii pilda?

De ce Isus interpretează pilda pentru ei?

Ce avantaj au cei din interior?

Ce se întâmplă cu cei din afara lor?

Pentru cei din afară (4:11) toate sunt înfățișate în pilde, adică pentru cei nereceptivi la Cuvânt, care nu vor să creadă, toate semnele, învățăturile lui Isus nu rămân decât niște parabole. Ei nu pierd doar sensul unei fapte a lui Isus sau a unui cuvânt, ci sensul întregii lucrări a Mântuitorului. Marcu 4:12 (vezi și Isaia 6:9-10) are de a face cu opoziția față de mesajul, lucrarea și Persoana lui Isus. Cei orbi și surzi, nereceptivi la Cuvânt, rămân în continuare așa. Citarea lui Isaia demonstrează consecințele inevitabile ale respingerii Cuvântului lui Dumnezeu, și nicidecum că Dumnezeu acționează în așa fel încât unii să nu înțeleagă și apoi îi mai și condamnă pentru asta (vezi și Ieremia 5:21 și Ezechiel 12:2). Pilda semănătorului este flancată de două avertismente: *Ascultați* (4:3, 9). Acest verb apare de 13 ori în cele 34 de versete.

4:14-20 Fii un ucenic împlinitor al Cuvântului, receptiv la Cuvânt!

Marcu 4:14 *Semănătorul seamănă Cuvântul. 15. Cei înfățișați prin sămânța căzută lângă drum, sunt aceia în care este semănat Cuvântul; dar după ce l-au auzit, vine Satana îndată, și ia Cuvântul semănat în ei. 16. Tot așa, cei înfățișați prin sămânța căzută în locurile stâncoase, sunt aceia care, când aud Cuvântul, îl primesc îndată cu bucurie; 17. dar n-au rădăcină în ei, ci țin până la o vreme; și cum vine un necaz sau o prigonire din pricina Cuvântului, se leapădă îndată de el. 18. Alții sunt cei înfățișați prin sămânța căzută între spini; aceștia sunt cei ce aud Cuvântul; 19. dar năvălesc în ei grijile lumii, înșelăciunea bogățiilor și poftele altor lucruri, care îneacă Cuvântul, și-l fac astfel neroditor. 20. Alții apoi sunt înfățișați prin sămânța căzută în pământ bun. Aceștia sunt cei ce aud Cuvântul, îl primesc, și fac rod: unul treizeci, altul șizeci și altul o sută.”*

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

Care sunt cauzele nerodirii, conform cu interpretarea pildei făcută chiar de Isus?

De ce rodirea diferă (30, 60, 100)?

Ce se poate spune despre cei neroditori? Sunt sau nu sunt ucenici?

Care este responsabilitatea celui care aude Cuvântul?

Care este responsabilitatea Semănătorului?

Notă. Ideea *Împărăției lui Dumnezeu* din prima predică 1:14-15 revine în acest discurs al lui Isus. Taina împărăției ascunsă/descoperită (4:11), cuprinsă în sămânță/Cuvânt, care crește tainic (4:26) și care se dezvoltă (4:30) este descoperită doar ucenicilor. (După acest paragraf, *Împărăția lui Dumnezeu* nu mai apare deloc în Marcu. Accentul este pus pe suferințele Robului)

Creșterea Împărăției este legată de creșterea comunității ucenicilor și de creșterea rodirii ucenicilor. Rodirea ucenicilor influențează creșterea Împărăției. A fi roditor înseamnă a fi angajat în extinderea Împărăției.

Isus explică faptul că motivul principal al nerodirii în viața unui ucenic este lipsa receptivității față de Cuvântul Lui, stimulată uneori de atacurile spirituale, de împotrivire sau atracțiile lumești. Pe de altă parte, receptivitatea față de Cuvântul lui Hristos, prin ascultare imediată, aduce rodire în viața ucenicului și astfel, Împărăția lui Dumnezeu se extinde.

UCENICUL *Îndată*: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățaturii)

Cu care fel de sol te identifici cel mai mult? Argumentează.

La ce ești cel mai vulnerabil: necazuri, prigoniri, îngrijorări, bogății, poftă? De ce?

4:21-25 *Luați seama cum ascultați!*

Marcu 4:21 *El le-a mai zis: „Oare lumina este adusă ca să fie pusă sub baniță, sau sub pat? Nu este adusă ca să fie pusă în sfeșnic? 22. Căci nu este nimic ascuns, care nu va fi descoperit, și nimic tănuț, care nu va ieși la lumină. 23. Dacă are cineva urechi de auzit, să audă.” 24. El le-a mai zis: „Luați seama la ce auziți. Cu ce măsură veți măsura, vi se va măsura: și vi se va da și mai mult. 25. Căci celui ce are, i se va da; dar de la cel ce n-are, se va lua și ce are.”*

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

Care este legătura dintre acest pasaj și Pilda semănătorului?

Ce expresii se regăsesc în acest paragraf și în cele anterioare?

Ce responsabilitate are cel care are urechi?

Dacă nu ține cont de ce aude, la ce risc se expune cel care aude Cuvântul?

Cei care primesc Cuvântul și îl lasă să rodească vor primi și mai mult din descoperirea tainelor împărăției. Și astfel vor fi și mai roditori. Iar cei ce nu primesc Cuvântul vor fi pedepsiți, în sensul că vor înțelege din ce în ce mai puțin... și vor fi din ce în ce mai neroditori... Înțelegerea tainei Împărăției este pentru cei care sunt deja *în interior* și nu pentru cei *de afară*, cei care nu vor să creadă (1 Corinteni 5:12-13; Coloseni 4:5; 1 Tesaloniceni 4:12; Apocalipsa 22:15).

UCENICUL Îndată: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățaturii)

Câte predici ai auzit de când te-ai pocăit?

Câte învățături biblice cunoști? De unde?

Cât împlinești din tot ce cunoști, fie că ai auzit, fie că ai citit? De ce?

Marcu 4:26 *El a mai zis: „Cu Împărăția lui Dumnezeu este ca atunci când aruncă un om sămânța în pământ; 27. fie că doarme noaptea, fie că stă treaz ziua: sămânța încolțește și crește fără să știe el cum. 28. Pământul rodește singur: întâi un fir verde, apoi spic, după aceea grâu deplin în spic; 29. și când este coaptă roada, pune îndată secera în ea, pentru că a venit secerișul.”*

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

Există elemente umane și divine în extinderea Împărăției. Ucenicii au partea lor, Dumnezeu își face partea Lui.

Care sunt elementele comune între cele două pilde? Dar cele diferite?

Cine face să crească? (1 Corinteni 3:7)

Care este partea lui Dumnezeu în creștere și rodire? Dar partea omului?

Marcu 4:30 El a mai zis: „Cu ce vom asemăna Împărăția lui Dumnezeu, sau prin ce pildă o vom înfățișa? 31. Se aseamănă cu un grăunte de muștar, care, când este semănat în pământ, este cea mai mică dintre toate semințele de pe pământ; 32. dar, după ce a fost semănat, crește și se face mai mare decât toate zarzavaturile, și face ramuri mari, așa că păsările cerului își pot face cuiburi la umbra lui.” 33. Isus le vestea Cuvântul prin multe pilde de felul acesta, după cum erau ei în stare să-I priceapă. 34. Nu le vorbea deloc fără pildă; dar, când era singur la o parte, lămuria ucenicilor Săi toate lucrurile.

Care sunt asemănările și deosebirile între a treia pildă și primele două?

Cum se completează adevărurile din cele trei pilde?

Cine asigură dezvoltarea Împărăției lui Dumnezeu? Cum?

Care este concluzia lui Marcu?

UCENICUL Îndatâ: Fapte, nu doar vorbe (Aplicarea corectă și imediată a învățaturii)

Cum te folosește Dumnezeu pe tine pentru extinderea Împărăției?

Credința: răspunsul ucenicului
în fața forțelor naturale și supranaturale
Marcu 4:35-5:20

Pasajul anterior a evidențiat responsabilitatea ucenicului de a fi receptiv la Cuvântul lui Dumnezeu pentru a fi roditor în ucenicie (ca aspect uman al rodirii) și de asemenea a subliniat partea divină în acest proces al rodirii și consecințele asupra Împărăției.

Pasajul din această săptămână prezintă două întâmplări care se pot completa reciproc. Evenimentele relatate subliniază (ne)credința ucenicilor în puterea lui Isus asupra forțelor naturale și supranaturale. În prima relatare se ridică o întrebare. În al doilea pasaj se dă răspunsul.

4:35-41 Credința ucenicilor în persoana și puterea lui Isus îi ajută în confruntarea cu calamitățile naturale. Acest adevăr este ilustrat negativ de atitudinea celor doisprezece în pasajul biblic.

Marcu 4:35 *În aceeași zi, seara, Isus le-a zis: „Să trecem în partea cealaltă.”* 36. *După ce au dat drumul norodului, ucenicii L-au luat în corabia în care se afla, și așa cum era. Împreună cu El mai erau și alte corăbii.* 37. *S-a stârnit o mare furtună de vânt, care arunca valurile în corabie, așa că mai că se umplea corabia.* 38. *Și El dormea la cârmă pe căpătâi. Ucenicii L-au deșteptat, și I-au zis: „Învățătorule, nu-ți pasă că pierim?”* 39. *El S-a sculat, a certat vântul, și a zis mării: „Taci! Fără gură!” Vântul a stat, și s-a făcut o liniște mare.* 40. *Apoi le-a zis: „Pentru ce sunteți așa de fricoși? Tot n-aveți credință?”* 41. *I-a apucat o mare frică, și ziceau unii către alții: „Cine este acesta de Îl ascultă chiar și vântul și marea?”*

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

Blocul mai mare de text de la 4:35-5:43 demonstrează puterea lui Isus asupra naturii, demonilor, bolilor și mai ales asupra morții. Isus salvează ucenicii care erau aproape de moarte (putere asupra forțelor naturii), demonizatului care locuia printre morți, în cimitir (putere asupra forțelor spirituale supranaturale), femeia cu hemoragia, care murea încet, încet (putere asupra bolilor) și pe fetița lui Iair care era de-a dreptul moartă (putere asupra morții).

La ce îi cheamă Isus pe ucenici?

Ce însemna „partea cealaltă”? 5:1 (vezi harta de la pag. 39)

De când era Isus în „corabia în care se afla”? 4:1

Crezi că era un fapt neobișnuit o furtună pe Marea Galileii? De ce?

De ce intră în panică ucenicii?

Ce făcea Isus?

Ce sugerează faptul că „dormea”?

Cu ce apelativ Îl trezesc pe Isus?

Ce răzbate din vorbele lor?

Era Isus nepăsător față de furtuna prin care treceau? Argumentează.

UCENICUL Îndată: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățăturii)

Ce poate însemna pentru noi astăzi chemarea Mântuitorului de a trece „în partea cealaltă”?

Care sunt zonele prin care nu prea ai vrea să mergi?

Povestește o întâmplare din viața ta de ucenic, când ai ascultat de Isus și te-ai trezit într-o mare furtună.

Ai avut vreodată senzația că Dumnezeu „doarme” când tu ești în pericol de moarte? Dacă da, povestește.

Ai simțit vreodată că Dumnezeu te-a abandonat în mijlocul furtunii? I-ai reproșat că nu-i pasă de tine?

Sunt câteva traversări ale Mării Galileii relatate de Marcu (4:35-41; 6:45-52; 8:13-21). Adesea aceste traversări ale mării însemnau și traversarea unei granițe morale, ceremoniale: de la curat la necurat. În 4:35-41 trecerea de „cealaltă parte” înseamnă o trecere la păgâni, porci, Decapolis (cele zece orașe grecești, adică elenizate)... Trecerea *dincolo* este acompaniată de furtună, după cum se întâmplă și în relatarea din 6:45-52. Ambele relatări ale traversării „dincolo” se încheie cu o muștrare făcută ucenicilor pentru lipsa discernământului spiritual, că nu înțeleg cine este Isus cu adevărat, nu înțeleg minunile Lui.

Notă. În textele extrabiblice din Orientul mijlociu, zeitatea dormind nu era semnul indiferenței sau al oboselii, ci dimpotrivă al unui control total. Odihna este unul din prerogativele divine (Geneza 2:2-3; Exod 20:11; 1 Cronici 28:2; Ps. 132:13-14). Somnul Lui demonstrează suveranitatea Sa. Pe de altă parte, ca om, somnul lui Isus demonstra încrederea Sa deplină în Tatăl. (Ps. 3:5-6; Prov. 3:24; Fapte 12:6) Divinitatea lui Isus se vede prin contrastul dintre somnul Lui și panica umană a ucenicilor! În timp ce pescarii, oamenii mării, sunt în șoc, El doarme. Interpretarea somnului lui Isus ca nepăsare de către ucenici rezonază cu rugăciunile psalmiștilor față de Yalve, care pare că asistă nepăsător la necazul lor (Ps. 35:23; 44:23-26; 59:5; 78:65-66). Indiferent dacă somnul liniștit al lui Isus însemna suveranitatea Sa divină sau încrederea Sa deplină în Tatăl sau ambele, acuzația ucenicilor de nepăsare, neglijență, neimplicare nu este justificată. Decât dacă acceptăm că cei doisprezece nu înțelegeau încă cine este Isus, deși îl urmau.

Ce face Isus când se trezește?

Care este rezultatul?

Care este reacția celor prezenți?

Compară cu istoria din cartea Iona cap. 1. Ce asemănări/deosebiri observi?

Ce le spune Isus ucenicilor?

Ce reiese din mustrarea aceasta?

Cum răspund ucenicii la întrebările lui Isus?

Cum îți explici că încă se întreabă: *Cine este acesta?* De ce nu știau?

UCENICUL Îndată: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățaturii)

Când te-a mustrat Isus ultima dată pentru frică sau necredință? Cum?

Ce spune frica despre credința ta?

Cum influențează credința frica?

Care sunt calamitățile naturale de care te temi? De ce?

Cum te ajută credința în lupta cu forțele naturii sau furtunile vieții?

Relatarea din Marcu 4:35-41 poate fi privită și ca un fel „exorcism” asupra mării înfuriate. Compară cu 1:21-28. Ce asemănări și deosebiri observi?

Notă. Marcu folosește în mod deliberat „Marea Galileii”, pe când scriitorii contemporani ca Iosephus, Pliniu și chiar Luca folosesc *lacul* pentru această apă din nordul Palestinei. Unii cercetători cred că Marcu folosește în mod deliberat denumirea de „marea” pentru a evoca mitul celui care învinge forțele haosului reprezentate de mare (Iov 38:8-11; Psalmul 107:23-32; părinții bisericii folosesc metafora corabiei în furtună pe mare pentru biserică). Trecerea dramatică de la furtună la calm/liniște demonstrează puterea lui Isus. Potolirea vântului și a mării este un act divin, o demonstrare a puterii Sale asupra naturii și asupra creației.

Ucenicii au văzut puterea lui Isus; au fost aleși în mod special de El (3:7-12); lor li s-a dat să cunoască tainele împărăției (4:10-12); sunt privilegiați să se afle în cercul apropiat de învățătură al lui Isus (4:34); Isus este fizic cu ei în barcă; i-a avertizat cu privire la necazuri și îngrijorări (4:16-19); mai mult, i-a asigurat că Dumnezeu lucrează chiar și când semănătorul doarme (4:26-29). Se pare că ei au uitat tot ce au auzit, tot ce au văzut, tot ce au fost învățați și în mijlocul furtunii nu se pot încrede în Isus. Chiar și după ce Isus potolește furtuna, ei nu rămân decât cu o *mare* frică. Isus potolește o *mare furtună* (4:37), aduce o *liniște mare* (4:39), iar ei rămân din toate astea cu o *mare frică* (4:41)! Și cu o *mare întrebare*: **Cine este acesta?** Ei răspund la întrebarea lui Isus despre credință cu propria lor întrebare cu privire la persoana lui Isus. Uitând puterea lui Isus, pe care au văzut-o și cuvintele pe care le-au auzit, eșuează în a răspunde cu încredere la criza prin care au trecut.

Modul cum au răspuns la o criză demonstrează (ne)credința lor în persoana lui Isus. Întrebarea lui Isus exprimă mustrarea: **Tot nu aveți credință?** Adică, după tot ce ați văzut, după tot ce v-am spus, după tot ce am făcut, tot nu aveți credință? Această criză pe mare anticipează o altă criză, care descoperă Cine este Isus și ce putere are.

Marcu 5:1-20 Credința ucenicilor în puterea lui Isus îi ajută să se confrunte fără teamă cu puterile supranaturale.

Marcu 5:1 *Au ajuns pe celălalt țărm al mării, în ținutul Gadarenilor. 2. Când a ieșit Isus din corabie, L-a întâmpinat îndată un om care ieșea din morminte, stăpânit de un duh necurat. 3. Omul acesta își avea locuința în morminte, și nimeni nu mai putea să-l țină legat, nici chiar cu un lanț. 4. Căci de multe ori fusese legat cu picioarele în obezi și cu cătușe la mâini, dar rupsese cătușele și sfărâmasese obezile, și nimeni nu-l putea domoli. 5. Totdeauna, zi și noapte, stătea în morminte și pe munți, țipând și tăindu-se cu pietre. 6. Când a văzut pe Isus de departe, a alergat, I s-a închinat, 7. și a strigat cu glas tare: „Ce am eu a face cu Tine, Isuse, Fiul Dumnezeului Celui Preaînalt? Te jur în Numele lui Dumnezeu, să nu mă chinuiești!” 8. Căci Isus îi zicea: „Duh necurat, ieși afară din omul acesta!” 9. „Care-ți este numele?” l-a întrebat Isus. „Numele meu este „Legiune”, a răspuns el, „pentru că suntem mulți.” 10. Și îl ruga stăruitor să nu-i trimită afară din ținutul acela. 11. Acolo, lângă munte, era o turmă mare de porci, care pășteau. 12. Și dracii l-au rugat, și au zis: „Trimite-ne în porcii aceia, ca să intrăm în ei.” 13. Isus le-a dat voie. Și duhurile necurate au ieșit și au intrat în porci; și turma s-a repezit de pe râpă în mare: erau aproape două*

mii, și s-au înecat în mare. 14. Porcarii au fugit, și au dat de știre în cetate și prin satele vecine. Oamenii au ieșit să vadă ce s-a întâmplat. 15. Au venit la Isus, și iată pe cel ce fusese îndrăcit și avusese legiunea de draci, șezând jos îmbrăcat și întreg la minte; și s-au înspăimântat. 16. Cei ce văzuseră cele întâmplate, le-au povestit tot ce se petrecuse cu cel îndrăcit și cu porcii. 17. Atunci au început să roage pe Isus să plece din ținutul lor. 18. Pe când Se suia El în corabie, omul care fusese îndrăcit îl ruga să-l lase să rămână cu El. 19. Isus nu i-a dat voie, ci i-a zis: „Du-te acasă la ai tăi, și povestește-le tot ce ți-a făcut Domnul, și cum a avut milă de tine.” 20. El a plecat, și a început să vestească prin Decapole tot ce-i făcuse Isus. Și toți se minunau.

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

Unde au ajuns în „partea cealaltă”?

Cine i-a întâmpinat?

Ce era neobișnuit la acest om?

Ce a făcut când L-a văzut pe Isus de departe?

De ce s-a închinat?

Cum îți explici că ucenicii se întrebă cine este Isus, iar demonizatul din cimitir se închină și mărturisește că este Fiul lui Dumnezeu?

De ce „legiunea” îl roagă pe Isus să nu-i trimită „afară”?

Ce spune faptul că dracii „L-au rugat” pe Isus să-i trimită în porci?

Ce se întâmpla dacă Isus nu le dădea voie să intre în porci?

Merită două mii de porci sacrificați pentru un om? De ce?

Ce asemănări vezi între liniștirea mării înfuriate și liniștirea demonizatului înfuriat?

Care a fost dorința oamenilor din Gadara? De ce?

Care a fost dorința omului eliberat? De ce?

De ce Isus nu i-a dat voie?

Nu e ciudat că Isus împlinește dorința legiunii de demoni și „le dă voie” să intre în porci, dar omului care vrea să rămână cu El *nu-i dă voie*? De ce?

Care este misiunea ucenicului din Gadara?

Ce a făcut Isus după aceea? 5:21

A meritat să traverseze marea, să expună toată echipa unei furtuni năprasnice, **doar pentru un singur ucenic** din „partea cealaltă”? De ce?

UCENICUL Îndată: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățăturii)

Câte resurse și ce eforturi crezi că merită să facem pentru salvarea unui singur om?

De ce uneori „două mii de porci” valorează pentru noi mai mult decât un singur om?

Care este „Decapolis”-ul nostru, cele **zece orașe**, în care ne cheamă Isus să povestim tot ce ne-a făcut Domnul, chiar dacă acolo nu este decât un singur om care se va pocăi?

Povestește grupului cum te-a eliberat și pe tine Domnul și cum a avut milă de tine.

Cum stai cu mărturia creștină acasă la ai tăi? Ce poți îmbunătăți?

În contrast izbitor cu ucenicii care se tot întrebă cine este Isus, demonizatul din Gadara știe foarte bine: *Isuse, Fiul Dumnezeului Preaînalt...* Demonizatul eliberat pleacă și proclamă puterea lui Isus în Decapolis după această unică minune trăită, iar ucenicii nu o fac după multiple manifestări ale puterii lui Isus. Marcu Îl prezintă pe Isus inaugurându-și lucrarea publică printre iudei, vindecând un demonizat în sinagoga lor, locul lor de închinare. De asemenea, lucrarea printre neamuri este inaugurată cu vindecarea unui demonizat, care locuia în cimitire printre morminte, loc asociat cu închinarea păgână (vezi Isaia 65:3-4).

În acest episod totul este sub marca „necurat”: neamurile, mormintele, demonii și porcii. Puterea lui Isus, autoritatea lui spirituală este evidentă în acest pasaj, care este cea mai amplă descriere de exorcizare din evangheliile sinoptice. În acest text și în prima exorcizare din sinagogă (1:21-27) sunt singurele cazuri din Marcu în care Isus vorbește cu demonii. În mod ironic, ucenicii primesc răspuns la întrebarea lor (*Cine este Acesta?*) de la un demonizat păgân. Demonii știu cine este Isus (*Fiul Dumnezeului Celui Preaînalt*), știu ce putere are și Îl roagă să n-o folosească împotriva lor și demonii se închină înaintea lui Isus.

În concluzie, ucenicii nu stau mai bine decât demonii, ba chiar mai rău. Pentru ei Isus este Învățătorul, pe când pentru demoni Fiul lui Dumnezeu. Lor le-a fost o mare frică, gadarenilor le-a fost doar frică etc. Răspunsul adevăratului ucenic (ex-demonizatul) constituie diferența majoră între cele două întâmplări. El vrea să meargă cu Isus, în contrast cu ceilalți care îl roagă pe Isus să plece sau cu ucenicii care Îl urmează îngroziți. Acesta începe să predice pe Isus înainte ca ucenicii să o facă (6:7-12). El este un model de ucenic; are credință în puterea lui Isus și o vestește fără frică! Ucenicia presupune încredere deplină în puterea lui Isus, în fața puterilor naturale și supranaturale, și proclamarea fără frică a puterii lui Isus.

Credința eficientă în vremuri grele

Marcu 5:21-6:6

Din paragraful anterior am învățat că ucenicii trebuie să răspundă lui Isus, având credință în puterea Lui supranaturală asupra forțelor naturii și asupra celor demonice, și să proclame fără frică acea putere.

În acest paragraf putem observa două exemple de credință eficientă (femeia și Iair). Cel care Îl urmează pe Isus recunoaște compasiunea Lui față de nevoile oamenilor, dar și puterea Lui asupra bolii și a morții. Astfel se dezvoltă o credință neînfricată pe calea uceniciei. Necredința consătenilor din Nazaret demonstrează importanța acestei credințe în extinderea Împărăției lui Isus.

5:21-43 Compasiunea și grija lui Isus pentru ucenicii Săi, ca și puterea Lui asupra bolii și a morții inspiră o credință de neclintit în ucenicii Săi, indispensabilă misiunii Împărăției.

Marcu 5:21 După ce a trecut Isus iarăși de cealaltă parte, cu corabia, s-a adunat mult norod în jurul Lui. El stătea lângă mare. 22. Atunci a venit unul din fruntașii sinagogii, numit Iair. Cum l-a văzut, fruntașul s-a aruncat la picioarele Lui, 23. și l-a făcut următoarea rugăminte stăruitoare: „Fetița mea trage să moară; rogu-Te, vino de-Ți pune mâinile peste ea, ca să se facă sănătoasă și să trăiască.” 24. Isus a plecat împreună cu el. Și după El mergea mult norod și-L îmbulzea. 25. Și era o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge. 26. Ea suferise mult de la mulți doctori; cheltuisese tot ce avea, și nu simțise nici o ușurare; ba încă îi era mai rău. 27. A auzit vorbindu-se despre Isus, a venit pe dinapoi prin mulțime, și s-a atins de haina Lui. 28. Căci își zicea ea: „Dacă aș putea doar să mă ating de haina Lui, mă voi tămădui.” 29. Și îndată, a secăt izvorul sângelui ei. Și a simțit în tot trupul ei că s-a tămăduit de boală. 30. Isus a cunoscut îndată că o putere ieșise din El; și, întorcându-Se spre mulțime, a zis: „Cine s-a atins de hainele Mele?” 31. Ucenicii l-au zis: „Vezi că mulțimea Te îmbulzește, și mai zici: „Cine s-a atins de Mine?”” 32. El se uita de jur împrejur să vadă pe cea care făcuse lucrul acesta. 33. Femeia, înfricoșată și tremurând, căci știa ce se petrecuse în ea, a venit de s-a aruncat la picioarele Lui, și l-a spus tot adevărul. 34. Dar Isus i-a zis: „Fiică, credința ta te-a mântuit; du-te în pace, și fii tămăduită de boala ta.” 35. Pe când vorbea El încă, iată că vin niște oameni de la fruntașul sinagogii, care-i spun: „Fiica ta a murit; pentru ce mai superi pe Învățătorul?” 36. Dar Isus, fără să țină seamă de cuvintele acestea, a zis fruntașului sinagogii: „Nu te teme, crede numai!” 37. Și n-a îngăduit nimănui să-L însoțească, afară de Petru, Iacov și Ioan, fratele lui Iacov. 38. Au ajuns la casa fruntașului sinagogii. Acolo Isus a văzut o zarvă, și pe unii care plângeau și se tânguiau mult. 39. A intrat înăuntru, și le-a zis: „Pentru ce faceți atâta zarvă, și pentru ce plângeți? Copila n-a murit, ci doarme.” 40. Ei își băteau joc de El. Atunci, după ce i-a scos afară pe toți, a luat cu El pe tatăl copilei, pe mama ei, și pe cei ce-L însoțiseră, și a intrat acolo unde zăcea copila. 41. A apucat-o de mână, și i-a zis: „Talita cumi”,

care, talmăcit, înseamnă: „Fetițo, scoală-te, îți zic!” 42. Îndată fetița s-a sculat, și a început să umble; căci era de doisprezece ani. Ei au rămas încremeniți. 43. Isus le-a poruncit cu tărie să nu știe nimeni lucrul acesta; și a zis să dea de mâncare fetiței.

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

Aceasta este a doua din cele șase povestiri de tip sendviș din Marcu (5:21-24, 25-34, 35-43). În povestirea exterioară Isus încalcă niște granițe sociale și rituale în ce privește moartea, prin faptul că se atinge de un cadavru (5:41); în povestirea interioară, femeia cu hemoragie încalcă niște reguli sociale și rituale atingându-se de Isus (5:27). Cele două povestiri nu sunt la întâmplare îngemănate, ele formează o singură povestire.

Cine și cu ce problemă L-a întâmpinat pe Isus când a trecut iarăși „de cealaltă parte”?

Care este rugămintea lui Iair pentru fetița lui?

Din ce cuvinte și gesturi se vede credința lui Iair?

Cine și cu ce problemă Îl întârzie pe Isus în drumul spre casa lui Iair?

Ce asemănări și ce deosebiri observi între Iair și femeia bolnavă?

Ce a simțit femeia când s-a atins de Isus?

Ce a cunoscut Isus când femeia s-a atins de El?

Cum era considerată în Israel o femeie care avea o scurgere de sânge? Ce implicații avea hemoragia asupra vieții ei sociale? Vezi Levitic 15:19-28.

Avea voie femeia necurată să se atingă de Isus? De ce?

Ce crezi că a determinat-o să încalce granițele sociale și rituale ale legii mozaice?

Ce se întâmpla dacă o persoană necurată ceremonial se atinge de o persoană curată: cel curat devenea necurat sau cel necurat devenea curat? (Numeri 19:22)

Ce se întâmplă totuși când femeia necurată se atinge de Isus cu credință, în ciuda interdicției mozaice?

De ce s-a vindecat ea, devenind curată, în loc să devină Isus necurat?

Cum i se adresează Isus femeii?

Ce i-a adus credința femeii: mântuire sau vindecare?

Cum reacționează ucenicii?

Ce reiese din modul cum I se adresează lui Isus?

Era justificată reacția lor? Argumentează.

Ce crezi că simțea Iair în toată această oprire din drum?

Cum se vede credința lui Iair pe drum, în urma veștilor primite și când ajunge acasă?

Ce fac bocitorii când Isus spune că fetița n-a murit, ci doarme?

Este vreo asemănare între atitudinea bocitorilor față de Isus și a ucenicilor când Isus întreabă cine L-a atins? Dacă da, care?

Ce a făcut Isus când a intrat în casă lângă fetița moartă?

Ce se întâmpla conform prescripțiilor mozaice dacă cineva se atinge de un cadavru? (Numeri 19: 11-18)

Cum explici faptul că Isus încalcă granița socială și rituală și se atinge de un mort?

A devenit El necurat sau mortul a devenit curat? Cum?

UCENICUL Îndată: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățăturii)

Ce faci când ești bolnav?

Ce înveți din experiența femeii cu hemoragie?

Ce faci când îți sunt copiii bolnavi?

Ce înveți de la Iair?

Cum îți este pusă credința la încercare?

Care sunt oamenii „necurați” de care nu vrei să fii atins sau să te atingi, dar care ar avea nevoie de atingerea ta?

Cum poate credința și Cuvântul să curățească pe cineva „necurat”?

Dacă facem o comparație între Iair și femeia cu hemoragie, ce asemănări și ce deosebiri observi?

Descrierea femeii și apropierea ei de Isus este relatată, nu doar ca să descrie starea disperată a femeii, dar și pentru a pregăti momentul șocului, când o femeie necurată se atinge de Cel curat (Levitic 12:4; 15:25-30). Atenția lui Isus acordată atât lui Iair, un bărbat respectat, lider al comunității, cât și unei femei anonime, și necurate pe deasupra, demonstrează că nimeni nu scapă compasiunii lui Isus.

Când femeia a fost vindecată, ea a știut asta în trupul ei, iar Isus a știut de asemenea că a ieșit o putere din El. Conform legii mozaice contagiunea era de la femeia necurată spre Isus, care devenea El Însuși necurat în urma atingerii. Dar de fapt, în acest caz, contagiunea este inversă: curăția Lui a contaminat necurăția ei, puterea din El a vindecat neputința ei și ea a devenit curată și vindecată pe deplin. La fel se întâmplă și în cazul fiicei lui Iair, direcția contagiunii este inversă. Isus atinge un cadavru, dar nu devine El necurat, ci puterea vieții din El aduce la viață cadavrul și devine curat. După ce este vindecată, Isus i se adresează cu „fiică”. Este singura folosire a acestui cuvânt în toată evanghelia lui Marcu; și este adresat unei femei „necurate”, care a avut credință. Ea a devenit fiica Împărăției, necurăția a fost îndepărtată, demnitatea socială restabilită și sănătatea redată. Spre deosebire de fiica lui Iair, femeia nu a avut un tată puternic, care să lupte pentru ea ajungând până la Isus, ci ea și-a cheltuit singură timpul și banii cu toți medicii, până a ajuns la Isus. Este de remarcat că femeia s-a apropiat pe la spatele lui Isus. Aceasta este atitudinea ucenicului, vine după Isus. Isus o confirmă ca ucenic: îi laudă credința public, o numește fiică, adică parte a familiei lui Dumnezeu... În Marcu doar în cazul acestei femei și în cazul patimilor lui Isus se folosesc cuvintele „a suferi” și „sânge”.

Iair este și el un exemplu de ucenic care are credință. Credința lui este pusă la încercare de cel puțin trei ori în această împrejurare: întârzierea lui Isus din pricina femeii, veștile sosite de acasă, bocitorii care confirmă că fetița a murit. Isus îl îndeamnă să nu se lase doborât de știrile rele de acasă, ci să creadă fără frică, tocmai avusese un exemplu viu de credință în gestul femeii și în vindecarea ei miraculoasă. Ucenicul are o credință nezguduită că Isus poate gestiona orice situație-limită care ține de boală sau moarte, indiferent de vești sau întârzieri.

Reacția ucenicilor în cazul vindecării femeii prin atingerea de Isus relevă neînțelegerea evidentă a puterii lui Isus; la fel ca în cazul bocitorilor din casa lui Iair. *Cine m-a atins?* Li se pare ucenicilor o întrebare ridicolă, inutilă, comică chiar. Spre deosebire de ei, Isus avea un profund discernământ spiritual. El știa să deosebească atingerea credinței de atingerea inutilă a necredinței. În ochii lor și ai bocitorilor care își bat joc de El, Isus este un comediant, care se ține de șotii. *Cum cine te-a atins? Cum n-a murit? Glumești?*

În acest pasaj Marcu îi creionează pe ucenici fără credință, ironici, ca și bocitorii batjocoritori, în contrast cu credința femeii și a lui Iair. Ucenicii lui Isus, care merg după El, trebuie să aibă credință deplină în El, că El poate învinge orice boală, chiar și moartea!

Marcu 6:1-6 Nu doar credința Îl uimește pe Isus, ci și necredința!

Marcu 6:1 *Isus a plecat de acolo, și S-a dus în patria Lui. Ucenicii Lui au mers după El. 2. Când a venit ziua Sabatului, a început să învețe pe norod în sinagogă. Mulți, când Îl auzeau, se mirau și ziceau: „De unde are El aceste lucruri? Ce fel de înțelepciune este aceasta, care l-a fost dată? Și cum se fac astfel de minuni prin mâinile Lui? 3. Nu este acesta tâmplarul, feciorul Mariei, fratele lui Iacov, al lui Iose, al lui Iuda și al lui Simon? Și nu sunt surorile Lui aici între noi?” Și găseau o pricină de poticnire în El. 4. Dar Isus le-a zis: „Un proroc nu este disprețuit decât în patria Lui, între rudele Lui și în casa Lui.” 5. N-a putut să facă nici o minune acolo, ci doar și-a pus mâinile peste câțiva bolnavi, și i-a vindecat. 6. Și se mira de necredința lor.*

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

Cum este primit Isus în satul Său natal?

Cine era Isus pentru consătenii Lui?

Ce îi împiedică să creadă?

Ce îl împiedică pe Isus să facă minuni acolo?

Ce legătură este între credință și minuni?

Minunile generează credință sau credința generează minuni? Argumentează cu ce s-a întâmplat în Nazaret.

Limitează necredința noastră puterea lui Dumnezeu? Argumentează.

În contrast izbitor cu credința femeii bolnave de doisprezece ani și a lui Iair, consătenii lui Isus din Nazaret manifestă o necredință cruntă, care îi privează de binecuvântările credinței, de care au avut parte femeia și Iair. Lipsa credinței poate împiedica manifestarea puterii lui Isus. După ce Isus și-a manifestat toată puterea asupra naturii, demonilor, bolii, morții, este acum în neputința de a face vreo minune. De ce? Din pricina necredinței lor.

UCENICUL Îndată: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățăturii)

Ce te împiedică uneori să te încrezi în Isus?

Care sunt concepțiile greșite despre Isus promovate azi?

În ce domenii se vede necredința ta?

Provizii pentru zile grele

Marcu 6:7-31

Lecția anterioară a evidențiat faptul că ucenicii care Îl urmează pe Isus recunosc puterea Lui peste boli și moarte și manifestă credință eficientă în călătoria uceniciei.

Paragraful 6:7-31 este tot o narațiune sendviș. Povestirea exterioară relatează despre trimiterea celor doisprezece ucenici în misiune pentru extinderea împărăției. Uciderea lui Ioan de către regele vremelnic Irod transmite voalat soarta celor ce vestesc cu credință fermă evanghelia Regelui Regilor, Isus. Ucenicia te costă!

6:7-31 Trimiterea ucenicilor împuterniciți pentru a extinde Împărăția stârnește împotrivire fermă din partea dușmanilor adevăratului Rege.

Marcu 6:7 *Atunci a chemat la Sine pe cei doisprezece, și a început să-i trimită doi câte doi, dându-le putere asupra duhurilor necurate. 8. Le-a poruncit să nu ia nimic cu ei pe drum decât un toiag; să n-aibă nici pâine, nici traistă, nici bani de aramă la brâu; 9. să se încalțe cu sandale, și să nu se îmbrace cu două haine. 10. Apoi le-a zis: „În orice casă veți intra, să rămâneți acolo până veți pleca din locul acela. 11. Și, dacă în vreun loc nu vă vor primi, și nu vă vor asculta, să plecați de acolo, și să scuturați îndată praful de sub picioarele voastre, ca mărturie pentru ei. Adevărat vă spun că, în ziua judecării, va fi mai ușor pentru pământul Sodomei și Gomorei decât pentru cetatea aceea.” 12. Ucenicii au plecat, și au propovăduit pocăința. 13. Scoteau mulți draci, și ungeau cu untdelemn pe mulți bolnavi, și-i vindecau.*

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

Pe cine a trimis Isus în misiune?

Cum i-a trimis?

De ce crezi că i-a trimis doi câte doi?

Ce fel de putere le-a dat? De ce?

Ce sfaturi le-a dat pentru misiune?

Care era de fapt misiunea lor?

Ce propovăduiau ucenicii trimiși?

De ce predicau pocăința?

Ce înseamnă pocăința?

Cum vindecau cei trimiși?

Este vreo diferență între modul lui Isus de a vindeca și modul lor? Dacă da, care?

Unde mai întâlnim în Biblie ungerea cu untdelemn?

Cine era de obicei uns cu untdelemn?

Ce rol au untdelemnul și vinul în parabola Samariteanului milostiv? (Luca 10:34-35)

Ce înseamnă ungerea cu untdelemn în Epistola lui Iacov 5:14?

UCENICUL Îndată: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățăturii)

Ce ar trebui să propovăduim lumii de astăzi?

De ce au nevoie semenii noștri de pocăință?

Putem noi propovădui pocăința dacă nu suntem pocăiți cu adevărat? De ce?

Ucenicii care merg în misiune sunt trimiși în echipă. Se poate și altfel? De ce?

În acest pasaj ucenicii sunt împuterniciți/mandați și trimiși oficial de către Isus. După ce în capitolul 3 au fost aleși pentru asta, ei sunt chemați să fie cu Isus și trimiși acum în lume cu mesajul lui Isus. Ucenicia presupune ambele aspecte: a fi cu Isus și a fi trimis de Isus (3:14; 6:7). Aceasta nu este o contradicție, ci o completare. Cineva trebuie să stea mai întâi **cu** Isus, pentru ca mai apoi să poată fi trimis **de** Isus (Ioan 15:5).

Mesajul ucenicilor este pocăința (6:12), la fel ca mesajul lui Ioan Botezătorul și al lui Isus (1:14-15). Nu-i de mirare confuzia lui Irod. Marcu relatează succesul ucenicilor (6:13), dar cum rămâne cu respingerea, opoziția despre care îi avertizează Isus? Doar scutură praful de pe picioare și asta e tot? Paragraful interior al sendvișului răspunde întrebării. Umbra persecuției și a costului uceniciei planează asupra ucenicilor. Praful scuturat era ca un blestem al judecării viitoare peste cei care respingeau misionarii trimiși (Neemia 5:13 și Fapte 13:51).

Ungerea cu untdelemn a bolnavilor subliniază diferența metodei de vindecare dintre Isus și ucenici. Isus vindeca prin cuvinte (2:11; 3:5), prin atingere directă (1:31, 41; 5:41) sau prin atingere indirectă (3:10; 5:28-30). Ucenicii, pe de altă parte, vindecă prin ungerea cu untdelemn (6:13). Ei au o autoritate delegată, intermediată, nu directă ca Isus.

Marcu 6:14-29 Decapitarea lui Ioan Botezătorul pune în contrast doi regi, Isus și Irod. Dușmanii adevăratului Rege se opun virulent ucenicilor Lui.

Marcu 6:14 *Împăratul Irod a auzit vorbindu-se despre Isus, al cărui Nume ajunsese vestit și a zis: „Ioan Botezătorul a înviat din morți, și de aceea lucrează aceste puteri prin el.” 15. Alții ziceau: „Este Ilie.” Iar alții ziceau: „Este un proroc ca unul din proroci.” 16. Dar Irod, când a auzit lucrul acesta, zicea: „Ioan acela, căruia i-am tăiat capul, a înviat din morți.” 17. Căci Irod însuși trimisese să prindă pe Ioan, și-l legase în temniță, din pricina Irodiadei, nevasta fratelui său Filip, pentru că o luase de nevastă. 18. Și Ioan zicea lui Irod: „Nu-ți este îngăduit să îți pe nevasta fratelui*

tău!" 19. Irodiada avea necaz pe Ioan, și voia să-l omoare. Dar nu putea, 20. căci Irod se temea de Ioan, fiindcă îl știa om neprihănit și sfânt; îl ocrotea, și, când îl auzea, de multe ori sta în cumpănă, neștiind ce să facă; și-l asculta cu plăcere. 21. Totuși a venit o zi cu bun prilej, când Irod își prăznuia ziua nașterii, și a dat un ospăț boierilor săi, mai marilor oștii și frunțașilor Galileii. 22. Fata Irodiadei a intrat la ospăț, a jucat, și a plăcut lui Irod și oaspeților lui. Împăratul a zis fetei: „Cere-mi orice vrei, și-ți voi da.” 23. Apoi a adăugat cu jurământ: „Orice-mi vei cere, îți voi da, fie și jumătate din împărăția mea.” 24. Fata a ieșit afară, și a zis mamei sale: „Ce să cer? Și mama sa i-a răspuns: „Capul lui Ioan Botezătorul.” 25. Ea s-a grăbit să vină îndată la Împărat, și i-a făcut următoarea cerere: „Vreau să-mi dai îndată, într-o fărfurie, capul lui Ioan Botezătorul.” 26. Împăratul s-a întristat foarte mult; dar, din pricina jurămintelor sale și din pricina oaspeților, n-a vrut să zică nu. 27. A trimis îndată un ostaș de pază, cu porunca de a aduce capul lui Ioan Botezătorul. Ostașul de pază s-a dus și a tăiat capul lui Ioan în temniță, 28. l-a adus pe o fărfurie, l-a dat fetei, și fata l-a dat mamei sale. 29. Ucenicii lui Ioan, când au auzit acest lucru, au venit de i-au ridicat trupul, și l-au pus într-un mormânt.

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

Ce istorie este intercalată de Marcu între plecarea ucenicilor trimiși de Isus (6:7-12) și întoarcerea lor (6:30-31)?

De ce crezi că Marcu povestește despre sfârșitul tragic al lui Ioan Botezătorul exact între plecarea și sosirea ucenicilor?

Ce a vestit Ioan oamenilor la Iordan?

De ce botezul lui Ioan era numit și botezul pocăinței?

Ce le spunea Ioan celor care doreau să se boteze fără a se pocăi înainte?

În ce domeniu îi cere Ioan lui Irod să se pocăiască?

De ce s-a supărat Irodiada pe Ioan?

Compară cu Ahab, Izabela și Ilie. Ce asemănări și deosebiri observi?

Ce atitudine avea Irod față de Ioan?

De ce Irod nu a putut refuza cererea fetei Irodiadei?

Ce rol joacă mândria și anturajul în decizia pocăinței?

Cum a sfârșit Ioan, propovăduitorul pocăinței și botezătorul pocăiților?

Ce mesaj este acesta pentru ucenicii lui Isus trimiși să predice pocăința?

Ucenicia are un preț. Care este acest preț?

Ce le propune Isus ucenicilor întorși din misiune?

UCENICUL Îndată: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățăturii)

Ce rol joacă curajul sau îndrăzneala în predicarea pocăinței astăzi?

De ce nu se pocăiesc unii oameni?

De ce alții se pocăiesc?

Care sunt beneficiile pocăinței?

De ce îngăduie Isus să fie ucisii ucenicii Lui de cei care refuză pocăința?

În ce domenii ai nevoie de pocăință?

Pasajul sendviș actual transmite clar ideea că misiunea Împărăției presupune respingerea și chiar moartea (vezi Ioan Botezătorul). Ce i s-a întâmplat lui Ioan i se va întâmpla și lui Isus și ucenicilor... Ucenicia costă! Mai vrei să fii ucenic?

Marcu 6:30-31 Reluarea firului primei povestiri: ucenicii trimiși se întorc și raportează ce au făcut.

Marcu 6:30 Apostolii s-au adunat la Isus, și I-au spus tot ce făcuseră și tot ce învățaseră pe oameni. 31. Isus le-a zis: „Veniți singuri la o parte, într-un loc pustiu, și odihniți-vă puțin.” Căci erau mulți care veneau și se duceau, și ei n-aveau vreme nici să mănânce.

Ce înseamnă această odihnă?

Pentru ce aveau nevoie de odihnă?

Care trebuie să fie ritmul între lucru și odihnă? De ce?

În ce fel te ajută în vremuri grele proviziile spirituale adunate în vremurile bune?

Chemarea ucenicilor la odihnă nu presupune doar odihna fizică. În perioadele de retragere, Isus îi încurajează pentru a continua lucrarea în ciuda prețului care trebuie plătit. Ioan a predicat și a fost ucis. Isus predică și va fi ucis. Ucenicii trebuie să predice mai departe până vor plăti și ei prețul. Tu ești gata?

